

C H R. Α'λλα όντως ξωμίδα. I. Erat τύ-
nicæ & pallij viœm ή ξωμίς, id est, χιρζός & ιμα-
τίου, Nam & indui poterat & superindui, Puto
suisse quod Gallo-franco vocamus Idiotismo
Songuentie. Itaque rectè vocat Hesychius χιρζά
δούλικόν, Sed locus apud illum Grammaticum,
mili iudicetur corruptus & emendandus. Sudas
quidem non satis sibi constat cum ait esse χιρζά
ἐλευθέρεον, & mox εὐτελῆ. Εἰδοφριῶσι φρέπεια.]
Metaphora sumpta à cibis vel edulibus quæ cir-
cumvoluta foliis fucus quæ δολά dicuntur, Hinc
verbum ἐντεφριῶσι pro ἐρευενθασι, & ἐντελι-
χθασι. Galli dicimus envelopper. Habes hanc vo-
cem in Acharnensibus. Α'λλ' ἄγετε λυκώσαδες.]
Lycopodes dicebantur stipatores Regij, & serui
grandiores (quos Franci & Itali vocant Eſtaffiers)
quia pedes haberent amictos pellibus lupinis (ne
venerentur δολοφοίς ut ait Sudas, sed verbris
ut puto corrigidis) aut quia Insigne lupi gere-
bant in clypeis. Sed hoc loco Aristophanes intel-
ligit Alcmæonidas qui bellum inferebant Hippæ
tyranno & Pisistrati filiis, monumentumque ha-
bebant Τολεμαῖον τὸ ὑπὲρ πάρνηθος εἰς ὅπερ στῖ-
πη Σόνιτιν τῷ ἐπὶ ἀστοῖς, αἱ φοῖνις Αεισοτέλης ἐν Α-
θηναιστολίτεια, ut idem ait Sudas. Dictum autem
Lipsydriion mons Atticæ à defectu aquæ, quem
muniuerat Alcmæon. Eustathius in lib. 4. Iliad.
huius historiæ meminit, cum ait ἀργος πολυδίψος
vocari posse λεπτός εον & ab Agamemnonne pu-
teos cauatos in Aulide & Attica: scoliūmque
affert quo laudabantur Alcmæonide qui in Lip-
sydrii obſidione occubuerant, Id tale est, aī μέλει
τολεμαῖον ποτοῦσι επιπορ, εἴησε αἴδη πατερίας μάχεσθαι
Ταλαθεῖς καὶ εὐπαλειδας, ut proquerbiūm hinc manar-
it pugna ad Lipsydriū, Scribitque Hesychius
Alcmæonidas λυκώσαδας vocatos à quibusdam
propter pedum albedinem quia semper vincti e-
rant. Ηλεορθοῦ ὅτι ή μηδεὶτι] Puto legendū ή μηδεὶτι
quo modo legitur & in Veneta editio-
ne. Est autem ἀντιτεφρωτος μετέπερ ποιησι. Λιτοζής
χιρζόριτας] Nihil, inquit, remittet mulieres affidue
opera & audacia, est enim hic λιτωρός, φροσεχής,
dictum τοῦ τολεμαῖον πατερία, Legendū potro Τε-
λαθεῖται in fut. Quod autem ait de Artemisia, innuit
procudubio nobile illud stratagema quod ausa
est regina illa caria in portu suo capras Rhodiorū
naues ascendit, & ita Rhodūvictrix ingressa
est, quam historiam luculenter describit Victorius.
lib. 2. Διαχειρίσθαι τὰς Ιατρικὰς] improbabō & expū-
gam & delebo. Dicitur etiā οὐχεῖται in Iren. qua
ratione dixit M. Tull. circumscribere magistratu.
Κατεποχον Γανῆ] Pro κατεποχον quo nomine intelligi-
tur, qui firmiter inuenit equo. Sed suspicor adludere
Comicū ad οὐχεῖται vel στιχεστιαν, nam οὐχεῖται
etiam est βινεῖν, vnde illa οὐχεῖται, πτν, οὐχεῖται. Equū autē
per metaphoram ad obſcēna tralatum testabitur
ille versus, Hectoreo quoties federat vxor equo.
Sanè Hesychius ex eo (ut opinor) mēchos vocat
φιλίσπεις. Καὶ ἀντολιθαῖται τρέχοντος] Puto legendū
ἀντολιθαῖται, & interpretor, Non versatur currēte
equo, sed quid dissimilē hic mihi nec lucere nec
liquere? Expecto donec me labātem regat & sub-
levet felicius ingenium. Lego autem οὐχεῖται οὐ πτν
non οὐχεῖται, ut metrum sit rectum. Τετραρχόν
ξύλον.] Sic in Equitibus οὐ σεδίσω τῷ ξύλῳ ποτα-
μοδεσπάζη, quæ numella fuit.